

El Diacrític | Actualitzat el 23/11/2018 a les 14:58

Nou episodi en el dramàtic serial de Le Porc Gourmet

«Al capdavant de l'empresa pont a través de la qual està contractada la major part de la plantilla de l'escorxador Le Porc Gourmet, fins que es faci efectiva la seva contractació per part de la pròpia empresa, hi ha una regidora d'un important Ajuntament, també pel partit hereu de l'antiga Convergència» | «La mercantilització del treball va portar uns éssers humans a perdre poc menys que aquesta condició i on alguns continuen traient grans beneficis de no respectar alguns dels drets més bàsics, i tot sota l'aparent desídia de les administracions»

Treballadors de Le Porc Gourmet concentrats davant l'escorxador ara fa uns mesos | Sara Blázquez

És estrany el mes o setmana que no s'escriu una pàgina nova del dramàtic serial de l'escorxador porcí Le Porc Gourmet. Anys de fals cooperativisme, falsos autònoms, frau a la seguretat social (en perjudici de tothom), dúmping social, explotació laboral, racisme i, fins i tot, esclavisme, que semblaven començar a quedar superats després de la sorprenent i aparentment salomònica intervenció del Departament de Treball de la Generalitat, el qual, seguint amb el símil bíblic de la famosa paràbola del savi rei d'Israel, va decidir quelcom similar a trossejar el nadó que es disputaven les dues mares (treballadors i empresa) per donar-li la part més gran a l'empresa en comptes de fer-ho als treballadors, als quals podríem considerar com la mare natural del nadó o, en aquest cas, dels drets robats o vulnerats durant anys.

La intervenció del Departament de Treball de la Generalitat, amb els senyors El Homrani i Ginesta al capdavant, va ser esquitxada de mil i una irregularitats, i tot per buscar una solució que no perjudiqués en excés a l'empresa, ja que per aquelles dates la Inspecció de Treball estava

sotmetent a dos dels escorxadors catalans del totpoderós Grupo Jorge a una exhaustiva inspecció. Recordem que aquella negociació la van protagonitzar representants de l'empresa, dos convidats de pedra com CCOO i UGT -com a presumptes representants d'uns treballadors, però sense haver estat escollits per ells per dur a terme aquest important paper negociador en nom seu-, i el Departament de Treball com a mediador. Fruit d'aquesta negociació es va arribar a un acord pel qual l'empresa renunciava a l'externalització de la plantilla a través de falses cooperatives i es comprometia a contractar tots i cadascun dels treballadors en règim general, però amb la condició que se'ls permetés un temps d'adaptació durant el qual la plantilla estaria subcontractada a través d'una empresa externa, Axparia Trade, darrere la qual hi ha les mateixes persones que tenien el control de la falsa cooperativa Clavial, una de les subcontractades que aportava treballadors a l'escorxador. El fet que l'empresa s'avingués a complir la llei, després de 23 anys de fals cooperativisme i la degradació de la majoria dels drets laborals dels treballadors, es va convertir per alguns en una gran fita.

Fins on arriben els llargs tentacles del poder de determinats grups empresarials, com en aquest cas l'aragonès Grupo Jorge, no és gaire difícil de comprovar. El Grupo Jorge té en nòmina a qui va ser una important figura de l'antiga Convergència i un dels artífexs de la mutació en PDECAT, després de l'escàndol del 3% en què aquesta persona, l'advocat Francesc Xavier Sánchez Vera, també té l'honor d'estar a la llista d'investigats judicials. Sense oblidar que al capdavant de l'empresa pont a través de la qual està contractada la major part de la plantilla de l'escorxador Le Porc Gourmet, fins que es faci efectiva la seva contractació per part de la pròpia empresa, hi ha una regidora d'un important Ajuntament, també pel partit hereu de l'antiga Convergència.

El nou episodi d'aquest drama a l'escorxador Le Porc Gourmet es va viure aquest dimecres, quan l'empresa Axparia Trade va prendre la decisió d'acomiadar 9 treballadors -i queda a l'aire el futur d'uns quants més- per haver fet cas omís a les exigències dels encarregats, que els prohibien de fer la pausa habitual a què tenen dret per la duresa de la feina de matança i especejament, i tot agreujat pel descontentament general dels treballadors perquè tenen pendants de cobrament les hores extres acumulades en els mesos passats.

Els fets ens demostren que, a aquest pas, difícilment podrem posar punt i final a aquest interminable drama, on la mercantilització del treball va portar uns éssers humans a perdre poc menys que aquesta condició i on alguns continuen traient grans beneficis de no respectar alguns dels drets més bàsics, i tot sota l'aparent desídia de les administracions, que semblen haver estat mirant cap a una altra banda durant massa temps.